

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/87/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221715
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4412221715.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Martiny Balegovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorého koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 811 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13C/629/2012-60 zo dňa 14.10.2014 a uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 13C/629/2012-76 zo dňa 19.01.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 13C/629/2012-60 zo dňa 14.10.2014 potvrdzuje.

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 13C/629/2012-76 zo dňa 19.01.2015 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým by súd určil, že žalovaný je zodpovedný za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu z dôvodu, že tento nerozhodol v zákonom určenej lehote o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 400700377 dlžníčkou (povinnou): Y. Z., nar. XX.XX.XXXX. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 125 eur a nemajetkovú ujmu vo výške 330 eur, pričom žiadal priznať aj náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému exekútorovi vykonať exekúciu na vymoženie pohľadávky, ktorá mu vznikla voči označenej dlžníčke z uvedenej zmluvy o úvere. Súdny exekútor prideliť exekučnej veci číslo EX 7846/2011. Spísaný návrh na vykonanie exekúcie spolu so žiadosťou o vydanie poverenia a exekučným titulom doručil súdny exekútor Okresnému súdu Nové Zámky ako vecne a miestne príslušnému exekučnému súdu. Podľa skutočností uvedených v žalobnom návrhu exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 05.08.2011 vydaním poverenia (s omeškaním viac ako 6 mesiacov). K rozhodnutiu o žiadosti súdneho exekútora tak podľa žalobcu došlo až po uplynutí zákonom určenej lehoty. Tvrdným nesprávnym postupom exekučného súdu, ktorý mal byť v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (EP), mala vzniknúť žalobcovi majetková škoda, ktorú paušálne vyčíslil

na sumu 125 eur s tým, že táto pozostáva z paušálnych nárokov špecifikovaných v návrhu. O škodu sa žalobca mal dozvedieť až po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. V uvedenej veci mu mala vzniknúť aj nemajetková ujmu, ktorú vyčíslil zo základu 660 eur na rok sumou 330 eur, keď exekučný súd mal byť viac ako 6 mesiacov bezdôvodne nečinný, v dôsledku čoho došlo k vnútorným zásahom do spoločnosti, ovplyvňovaniu podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušeniu jeho práv, k strate legitímnych očakávaní, strate dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a k vyvolaniu rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému návrhu poukázal na zmatečnosť podaní žalobcu, ktorý prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, hoci dôkazné bremeno znáša sám. Uviedol, že neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosť žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu a príkladom odkázal na rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012. V súvislosti s tým poukázal na nejasný titul nároku na náhradu škody, ktorý si žalobca uplatňuje z dôvodu nesprávneho úradného postupu pre prietahy a na druhej strane i z dôvodu nerozhodnutia v zákonom určenej lehote. Žalobcovi vytkol, že neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu a poukázal na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, keď túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázal tiež na ustanovenia § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a v súvislosti s nimi vytýkal žalobcovi, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde, keď od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do podania žalobných návrhov neuplynulo 6 mesiacov. Žalobca napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody neposkytol žalovanému žiadnu súčinnosť a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu uviedol, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Argumentoval tým, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule po 01.06.2011. Preto ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súde po 01.06.2011, nárok je v tejto časti neopodstatnený. V súvislosti s ustanovením § 41 ods. 2 písm. d/ EP v znení účinnom pred 01.06.2011 poukázal na dôvodovú správu k jeho novelizovanému zneniu. Do dovtedajšieho znenia citovaného ustanovenia sa vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. K posúdeniu toho, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02, v zmysle ktorého samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Žalobcovi vytýkal, že nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Rovnako nepreukázal ani vznik škody a nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30 Cdo 675/2011, podľa ktorého odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. V danom prípade nemožno ani tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu ako následok priameho pôsobenia príčiny. S poukazom na uvedené žiadal podaný návrh zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Prvostupňový súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so sprievodným listom k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 27.04.2012, z ktorého zistil, že pod číslom 8193 žalobca doručil žalovanému aj žiadosť na predbežné prerokovanie náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť postupom Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu v exekučnej veci EX 7846/2011 vedenej proti povinnej Y. Z. v súvislosti so zmluvou č. 400700377. Z upovedomenia o začatí exekúcie, ktoré dňa 28.11.2011 vydal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý pod sp. zn. EX 7846/11 súd zistil, že v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., proti povinnej: Jaroslava Zeleňanská, bolo Okresným súdom Komárno dňa 05.08.2011 vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Okresný súd Nové Zámky prípisom z 22.05.2014 konajúcemu súdu oznámil, že neevduje žiadne konanie pod č. EX 7846/2011, ktoré by bolo vedené voči Jaroslave Zeleňanskej ako povinnej.

Z takto zisteného skutkového stavu prvostupňový súd vyvodil záver, že návrh nie je dôvodný. Žalobca do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal, že by súdny exekútor spísaný návrh na

vykonanie exekúcie číslo EX 7846/2011 spolu so žiadosťou o vydanie poverenia a exekučným titulom doručil Okresnému súdu Nové Zámky ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu. Obdobne nepreukázal, že by Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie číslo EX 7846/2011 až dňa 05.08.2011 vydaním poverenia (s omeškaním viac ako 6 mesiacov), najmä keď v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s. r. o., proti povinnej: Y. Z., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. 7846/11, bolo Okresným súdom Komárno dňa 05.08.2011 vydané poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na vykonanie exekúcie. S poukazom na uvedené žalobca nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu v exekučnej veci žalobcu ako oprávneného proti povinnej: Y. Z., ktorej súdny exekútor prideliť sp. zn. 7846/11.

Z dôvodu absencie tvrdeného nesprávneho úradného postupu ako nevyhnutného predpokladu zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. žalobcovi nevznikol nárok na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona a ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona. Súd preto nepovažoval za hospodárne vykonať vo veci dokazovanie oboznámením sa so znaleckým posudkom č. 1/2014, ktorý dňa 17.01.2014 vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Z totožného dôvodu sa súd nezaoberal ani preukázaním vzniku škody a nemajetkovej ujmy žalobcu, najmä keď chýba podmienka vzniku zodpovednosti štátu, a to nesprávny úradný postup exekučného súdu.

Súd preto žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, trovy nepriznal, pretože si žiadne nevyčísľil a ani mu žiadne nevznikli.

Z právneho hľadiska súd posúdil vec podľa § 3 ods. 1 písm. d/, § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 5 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012 a § 44 ods. 1, 2, § 45 ods. 1, 2 Exekučného poriadku.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je nepripustné. Súd vôbec nevyvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žalobca ďalej poukazyval na skutočnosť, že prvostupňový súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa so znaleckým posudkom č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave, ktorým je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku, a to v posudku určenej výške. Žiadal preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákonom stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 01.12.2015.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Komárno žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že postupom prvostupňového súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Žalobca v odvolaní ostatne ani neuviedol a nekonkretizoval v čom, resp. akým postupom súdu mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom. Keďže zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu predpokladá kumulatívne splnenie troch podmienok, a to nesprávny úradný postup štátneho orgánu, vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody alebo nemajetkovej ujmy, z ktorých v prejednávanom prípade ani jedna splnená nebola, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Predmetom odvolacieho konania bolo aj napadnuté uznesenie, ktorým súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za podané odvolanie v sume 20 eur.

Účelom súdnych poplatkov je aspoň čiastočná úhrada nákladov spojených so súdnym konaním zo strany účastníkov konania. Poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa Sadzobníka súdnych poplatkov ustanovený poplatok z návrhu, pričom v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie vo veci samej a poplatok sa vyberá podľa rovnakej sadzby ako v prvostupňovom konaní za podanie návrhu. Poplatková povinnosť vzniká už podaním odvolania. Súd prvého stupňa v predmetnej veci správne postupoval, keď žalobcovi vyrubil súdny poplatok v sume 20 eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, za podanie odvolania zo dňa 02.12.2014 proti rozsudku súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k tvrdeniam žalobcu v podanom odvolaní proti tomuto uzneseniu odvolací súd uvádza, že do 30.09.2012 bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona. Od 01.10.2012 bolo toto ustanovenie (§ 4 ods. 1, písm. k/) zrušené. Keďže odvolacie konanie sa v predmetnej veci začalo podaním odvolania, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 03.12.2014, nemožno na odvolacie konanie aplikovať ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 30.09.2012 (v zmysle prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb.), ale je potrebné aplikovať ustanovenia zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v čase začatia odvolacieho konania, t. j. 03.12.2014, kedy bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie žalobcu. Povinnosťou žalobcu bolo zaplatiť súdny poplatok pri podaní odvolania vo veci samej, ale nakoľko tak neurobil, súd mu poplatkovú povinnosť uložil uznesením.

Rozhodnutie o uložení poplatkovej povinnosti vydáva súd na predpísanom tlačive (vzor OSP č. 4a - výzva v zmysle ustanovenia § 10 vyššie citovaného zákona, vzor OSP č. 4 - uznesenie v zmysle ustanovenia § 12 vyššie citovaného zákona) a tak to bolo aj v predmetnej veci. Súd teda konal na základe zákona a v súlade s ním a v žiadnom prípade nerozširoval okruh úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti ako to tvrdil žalobca v podanom odvolaní. Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa súdny poplatok vyberá zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom ak poplatkovej povinnosti podlieha podanie žaloby, podlieha jej i podanie odvolania. V prípade, ak by zákonodarca nemienil spoplatniť odvolacie konanie vo veciach týchto žalôb, bol by to v predmetnom zákone i upravil, napr. ako pri položke 13 Sadzobníka súdnych poplatkov, ku ktorej prislúcha poznámka, že v odvolacom konaní sa poplatky podľa tejto položky nevyberajú. Pri posudzovaní odvolania žalobcu proti uzneseniu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podanie odvolania odvolací súd vychádzal výlučne z dôvodov vymedzených žalobcom v podanom odvolaní a z ich rozsahu.

Z uvedených dôvodov i odvolaním napadnuté uznesenie o uložení poplatkovej povinnosti za podanie odvolania odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 a ustanovenia § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.